

UZNIANIE ZA CODZIENNY TRUD

Kamil dla Alicji

Już po raz czwarty odbyła się w Warszawie 10 lutego 2010 r. uroczystość rozdania nagród św. Kamila. Nagrody przyznawane są z inicjatywy Zakonu Posługujących Chorym Ojców Kamilianów i Instytutu Praw Pacjenta w przededniu Świątowego Dnia Chorych.

Nagroda św. Kamila jest przyznawana co roku w innej dziedzinie medycyny; w tym – za opiekę nad matką i dzieckiem. Jedną z nagród otrzymała **Alicja Szewczyk**, pielęgniarka pracująca na co dzień w Centrum Zdrowia Dziecka, w Klinice Chorób Metabolicznych Endokrynologii i Diabetologii. Została wyróżniona za „codzienny trud pracy pielęgniarskiej, ponadprzeciętne zaangażowanie oraz podjęte działania edukacyjne w dziedzinie diabetologii dziecięcej”. Oto co mówi o swojej pracy..

– **Jak zrodził się pomysł, by zająć się diabetologią?**

– Stało się to zupełnie niespodziewanie, a mianowicie 16 lat temu, gdy zmieniłam się ordynator oddziału, na którym pracowałam, zmieniłam się także profil kliniki. Oprócz pacjentów z chorobami alergicznymi zaczęliśmy przyjmować także dzieci z cukrzycą. Pielęgniarka oddziałowa zaproponowała mi pracę, w której miałam się skupić na szkoleniu dzieci z cukrzycą i ich rodzin.

Od tego momentu musiałam sama nauczyć się wiele o cukrzycy, gdyż była to dla mnie nowa dziedzina. Początki były bardzo trudne, trzeba było przeczytać wiele specja-

listycznych książek, żeby poszerzyć wiedzę o cukrzycy. Nie mogę nie wspomnieć o profesor Elżbiecie Piontek, której wpływ na moje zaangażowanie w diabetologię był bardzo znaczący. Z czasem, gdy wiedziałam już coraz więcej i gdy nabierałam doświadczenia, moje zainteresowanie tą dziedziną rosło. Podnoszenie kwalifikacji stało się dla mnie ważnym celem w życiu i pozwoliło rozwinąć się zawodowo. Miałam również coraz więcej satysfakcji z prowadzenia edukacji diabetologicznej, stało się dla mnie oczywiste, że jest to niezwykle ważna część terapii w cukrzycy.

– **Jak wygląda Pani dzień pracy, czym się Pani zajmuje?**

– Moim głównym zadaniem jest prowadzenie zajęć edukacyjnych z dziećmi w początkowym stadium choroby oraz prowadzenie szkoleń dla pielęgniarek z oddziału, na którym pracuję. Każdy dzień w pracy wygląda inaczej. Najwięcej czasu poświęcam na rozmowy z dziećmi i rodzicami, daję im wskazówki i porady, jak radzić sobie z cukrzycą w każdej sytuacji.

– **Czy dzieci chętnie uczą się, jak żyć z chorobą, czy może reagują buntem?**

– Bardzo często dzieciom jest trudno przyjąć ze spokojem informacje o chorobie. Większość jednak szybko akceptuje nowe wyzwania i obowiązki związane z kontrolą cukrzycy, takie jak regularne pomiary cukru czy podawanie insuliny. Więcej niepokojów wyrażają rodzice, którzy martwią się o dziecko podczas jego nieobecności w domu, zastanawiają się, czy pamiętało o podstawowych wskazaniach lekarza i edukatora.

– **Otrzymała Pani nagrodę św. Kamila. Co ona dla Pani znaczy?**

– Byłam zaszczycona i bardzo szczęśliwa, kiedy dowiedziałam się o przyznaniu mi tej nagrody. Czuję ogromne wzruszenie, a zarazem ogromną mobilizację do dalszej pracy i dzielenia się swoim doświadczeniem

nie tylko z pacjentami, ale także z koleżankami, pielęgniarkami diabetologicznymi. Uważam, że od siebie należy wymagać najwięcej, w związku z czym w dalszym ciągu się szkolę i staram się jak najlepiej pomagać chorym.

– **Jak to wyróżnienie odbierają Pani koleżanki i współpracownicy? Czy wspierają Panią w dalszych działaniach?**

– Sam fakt, że zostałam wytypowana do wyróżnienia przez dyrekcję mojego szpitala, świadczy o tym, że doceniają moją wieloletnią pracę i oddanie tej dziedzinie pielęgniarstwa. Gdy otrzymałam nagrodę, gratulowały mi nie tylko koleżanki z oddziału, ale także dzieci i rodzice, a także firmy, z którymi współpracuję. Miałam też bardzo przyjemną rozmowę z dyrektorką szpitala. Odczuwam ogromną sympatię i wsparcie ze strony środowiska diabetologicznego i korzystając z okazji pragnę wszystkim bardzo serdecznie za to podziękować.

– **Czy ma Pani jakieś marzenia związane z diabetologią w Polsce?**

– Oczywiście! Marzy mi się, żeby powstały ośrodki edukacji diabetologicznej tak jak ma to miejsce w krajach zachodnich. Pacjent powinien otrzymać kompleksową poradę i uzyskać szkolenie w zakresie cukrzycy. Takie wzory przedstawiają prelegenci i goście konferencji organizowanych przez Polską Federację Edukacji w Diabetologii (Alicja Szewczyk jest przewodniczącą PFED; przyp. red.). Moim zdaniem należy zwiększyć liczbę personelu, który zajmowałby się wyłącznie edukacją pacjentów, ustanowić zawód edukatora diabetologicznego. Ze względu na rozwój nauki i techniki w tej dziedzinie powinno się regularnie organizować szkolenia dla pracowników służby zdrowia zajmujących się prowadzeniem terapii w cukrzycy, aby byli na bieżąco ze światowymi zaleceniami.

– **Dziękuję za rozmowę.**

Rozmawiała Weronika Szewczyk

Alicja Szewczyk prezentuje wyróżnienie.

foto: Marta Ankersztejn

Pani Alicja Szewczyk

Proszę przyjąć najserdeczniejsze gratulacje z okazji wyróżnienia Pani Nagrodą Św. Kamila, przyznawaną w ramach obchodów Świątowego Dnia Chorego.

Pani „codzienny trud pracy pielęgniarskiej, ponadprzeciętne zaangażowanie oraz podjęte działania edukacyjne w dziedzinie diabetologii dziecięcej” jest z pewnością wzorem i kwintesencją naszego zawodu.

(z listu gratulacyjnego prezes NRPiP Elżbiety Buczkowskiej)